

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1001

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 decembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 518 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală	2-4	2.362 Rezervația naturală Recifii Jurasici Cheia, 2.356 Rezervația naturală Peștera La Adam, 2.357 Rezervația naturală Peștera Gura Dobrogei, B.2 Rezervația naturală Gura Dobrogei	11
Decizia nr. 586 din 13 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din același act normativ	5-8	2.672. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind împuternicirea persoanelor din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară de a verifica și controla perceperea și virarea timbrului Crucii Roșii și de a constata contravențiile și a aplica sancțiunile prevăzute de Legea Societății Naționale de Cruce Roșie din România nr. 139/1995	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
976. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020	9-10	3.841. — Ordin al ministrului culturii privind declasarea parțială din Lista monumentelor istorice a imobilului monument istoric Casă, situat în calea Dudești nr. 147, sectorul 3, București, din LMI, categoria II, monument, grupa valorică B	12
1.185. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului ariilor naturale protejate ROSPA0019 Cheile Dobrogei, ROSCI0215 Recifii Jurasici Cheia,		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		9. — Regulament privind regimul și principiile aferente remunerării personalului Autorității de Supraveghere Financiară	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 518**

din 5 iulie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Silvian Ciupercă în Dosarul nr. 24.754/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.552 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că nu pot fi reținute susținerile autorului excepției în sensul creării unui regim de favoare, prin textul criticat, pentru anumite categorii de aleși locali și că prevederile referitoare la controlul judiciar trebuie aplicate în mod egal tuturor persoanelor, prin urmare, și celor care dețin funcția de președinte al consiliului județean.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 24.754/3/2015, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Silvian Ciupercă într-o cauză având ca obiect pronunțarea asupra legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că aplicarea în cazul președinților consiliilor județene, aleși prin vot direct, a dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, care prevăd interdicția desfășurării activității în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta, este neconstituțională. Se susține că noțiunea de „activitate” din cuprinsul textului criticat este nedefinită în legislația în vigoare și mult prea generală, putând include activitatea desfășurată de președinții consiliilor județene, care însă exercită respectiva

activitate ca urmare a investiției lor cu un mandat de drept public acordat de alegători. Totodată, autorul susține că obligația reglementată prin textul criticat poate fi dispusă, în cursul urmăririi penale, doar de procuror, unul dintre membrii autorității judecătorești, pe baza unor suspiciuni rezonabile, și nici măcar pe baza unor indicii temeinice, în acest fel putând fi întreruptă exercitarea unui mandat de drept public, pe care cel ales este mandatat să-l exercite, în condițiile în care autonomia locală nu se poate realiza, în mod democratic, decât prin organele reprezentative. Se arată că o astfel de împiedicare, prin aplicarea prevederilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, a mandatului dat de alegători, încalcă grav voința acestora, situându-se în afara cadrului democratic pe care îl implică votul liber exprimat și contravine reglementărilor imperative ce guvernează, conform legii administrației publice locale, modul de suspendare sau de încetare a mandatului. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 799 din 3 iulie 2008.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală reglementează o măsură necesară într-o societate democratică și proporțională cu realizarea scopului urmărit. Se susține că autorul excepției nu a invocat niciun argument referitor la încălcarea prin textul criticat a prevederilor art. 2 alin. (1) din Constituție. Se mai arată că principiul autonomiei locale este un principiu fundamental ce guvernează administrația publică locală și care constă în dreptul unităților administrativ-teritoriale de a-și satisface interesele proprii, fără amestecul autorităților administrației publice centrale, principiu care atrage după sine centralizarea administrativă. Fără a nega calitatea autorului excepției de președinte al consiliului județean, al cărui mandat este guvernat de prevederile Legii nr. 393/2004, susținerea conform căreia textul criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 120 nu poate fi reținută. Se susține, totodată, că, similar cazului parlamentarilor, prevederile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală sunt pe deplin aplicabile și aleșilor locali, neexistând niciun motiv pentru care textul de lege să prevadă o asemenea excepție. Se arată că, în urma aplicării acestei interdicții, persoana în cauză nu se află în situația încetării mandatului, ci doar în cea a exercitării funcției, pentru o perioadă determinată, atât cât este necesar și proporțional pentru buna desfășurare a procesului penal. Referitor la susținerea autorului excepției, conform căreia noțiunea de „activitate” folosită în textul criticat este mult prea generală, se arată că lipsa reglementării exprese a vreunei excepții denotă intenția legiuitorului de a include în sfera acesteia toate acțiunile ce pot fi comise de inculpat în săvârșirea unei fapte penale, inclusiv acțiunile specifice activităților desfășurate de președinții consiliilor județene, în exercitarea funcției publice pe care o dețin. Se arată, de asemenea, că

dispunerea de către procuror, pe baza unor suspiciuni rezonabile, și nu a unor indicii temeinice, a obligației prevăzute prin textul criticat, nu este de natură a contraveni vreunei norme constituționale, atâta timp cât ea este democratică și proporțională cu scopul urmărit și că, de altfel, în susținerea acestei încălcări, autorul excepției nu indică niciun text constituțional.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dreptul la muncă, prevăzut la art. 41 din Constituție, nu este un drept absolut și că legiuitorul a instituit obligația prevăzută la art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului sau a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată, ori al apărării drepturilor cetățenilor, prin prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Se susține, totodată, că această măsură este reglementată cu respectarea prevederilor art. 53 din Constituție, putând fi dispusă numai pentru o perioadă de timp bine determinată, adică pe durata măsurii preventive a controlului judiciar. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 452 din 16 iunie 2015 și se arată că atât soluția, cât și considerentele acesteia își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

9. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 123 din 25 aprilie 2001 și nr. 1.162 din 28 septembrie 2010, prin care s-a reținut că principiul autonomiei locale nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării. Se arată că împrejurarea în care, ulterior dispunerii de către organul judiciar a măsurii controlului judiciar, inculpatul trebuie să respecte anumite obligații nu constituie o imixiune a autorității judecătorești în activitatea autorității administrației publice. Se mai arată că instituția controlului judiciar presupune o ingerință în exercițiul unor drepturi fundamentale, însă textul criticat respectă exigențele constituționale ale restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele*

obligații: [...] e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta; [...]”.

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la statul român, art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii, art. 2 alin. (1) privind suveranitatea, art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 120 alin. (1) cu privire la principiile de bază ale administrației publice locale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 215 din Codul de procedură penală reglementează conținutul controlului judiciar, prevăzând, la alin. (1), obligațiile ce trebuie impuse inculpatului pe timpul cât se află sub control judiciar, iar, la alin. (2), obligațiile ce pot fi dispuse, alături de cele prevăzute la alin. (1) al art. 215 din Codul de procedură penală, în sarcina aceluiași inculpat, de organul judiciar care a luat măsura preventivă în cauză. Astfel, conform alin. (2) lit. e) al art. 215 din Codul de procedură penală, inculpatul poate fi obligat să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.

15. Obligația astfel reglementată este dispusă de organul judiciar pe durata executării măsurii preventive a controlului judiciar, pentru perioade limitate de timp, și este suspusă controlului periodic al organului judiciar, conform prevederilor art. 215¹ din Codul de procedură penală. De altfel, conform art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, atât împotriva ordonanței procurorului prin care este dispusă măsura controlului judiciar, cât și împotriva ordonanței procurorului de prelungire a măsurii controlului judiciar, se poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți căruia îi revine competența să judece cauza în fond.

16. De asemenea, conform art. 211 din Codul de procedură penală, măsura controlului judiciar este dispusă atunci când ea este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală. Potrivit acestuia, măsurile preventive pot fi luate dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.

17. În ceea ce privește noțiunea de „activitate”, din cuprinsul textului criticat, Curtea reține că legiuitorul a specificat, în mod expres, că este vorba despre ocupația în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta. Totodată, din interpretarea teleologică a normei criticate, având în vedere referirea, la exercitarea profesiei sau a meseriei în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta, plasată de legiuitor înaintea noțiunii de „activitate”, Curtea reține că prin aceasta din urmă, în sensul dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, se înțelege orice altă formă de acțiune, ce poate fi realizată în afara practicării unei profesii sau a unei meserii, în realizarea căreia inculpatul a săvârșit fapta urmărită penal. Pentru aceste motive, Curtea constată că nu poate fi reținută lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor legale criticate.

18. Curtea constată, totodată, că norma procesual penală criticată nu prevede nicio excepție cu privire la exercitarea mandatului de președinte al consiliului local, deținută de autorul excepției. Așa fiind, exercitarea acestuia poate face obiectul interdicției prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, întrucât *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*.

19. Curtea reține, de asemenea, că prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, a statuat că principiul autonomiei locale nu presupune totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci că acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale.

20. Așa fiind, dispunerea în sarcina președinților consiliilor județene a obligației prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, ulterior alegerii și numirii lor în funcție, nu echivalează cu o încălcare de către autoritatea judecătorească a principiului autonomiei locale, ce constituie temei al funcționării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, principiu reglementat la art. 120 alin. (1) din Constituție.

21. Pentru aceleași motive, Curtea constată că nu poate fi reținută nici încălcarea, prin textul criticat, a principiului separației și echilibrului puterilor, prevăzut la art. 1 alin. (4) din Constituție, și a principiului suveranității naționale, prevăzut la art. 2 alin. (1) din Constituție. În acest sens, prin Decizia nr. 419 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 28 aprilie 2009, Curtea a reținut că prevederile art. 2 din Legea fundamentală exprimă voința constituantului român, potrivit căreia, în cadrul democrației reprezentative, suveranitatea națională aparține într-adevăr poporului român, însă aceasta nu poate fi exercitată într-un mod direct, nemijlocit, la nivel individual, forma de exercitare fiind cea indirectă, mijlocită, prin procedeul alegerii organelor reprezentative și că modalitatea de constituire a acestora din urmă reprezintă expresia suveranității naționale. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, la nivelul administrației publice locale, mandatul consilierilor locali care compun organele administrației publice locale, respectiv consiliul local, este obținut prin votul majoritar al electoratului dintr-o anumită comunitate teritorială limitată, vot ce exprimă voința politică a cetățenilor pentru constituirea autorităților locale. Conform art. 8 alin. (2) din Constituție, partidele politice contribuie la definirea și exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației.

22. Cu toate acestea, statutul consilierilor locali, respectiv al președintelui consiliului local, nu exclude posibilitatea ca persoanele care dețin aceste funcții să fie supuse măsurilor preventive, în speță, măsurii controlului judiciar, în scopul unei bune desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului sau a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.

23. Referitor la critica potrivit căreia obligația reglementată prin textul criticat poate fi dispusă pe baza unor suspiciuni rezonabile, și nici măcar pe baza unor indicii temeinice, Curtea constată că dispozițiile art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd, în vederea luării măsurii controlului judiciar, și, prin urmare, a posibilității de a dispune obligația prevăzută la art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, printre altele, condiția existenței unor probe sau indicii temeinice din care să rezultă suspiciunea rezonabilă că persoana urmărită penal a săvârșit o infracțiune.

24. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale ale art. 53 alin. (2), Curtea reține că, prin Decizia nr. 452 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 10 august 2015, paragraful 23, a constatat că limitarea dreptului la muncă operată prin dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, reprezintă o ingerință care vizează un drept fundamental, respectiv dreptul la muncă, este reglementată prin lege, are caracter temporar, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, precum și împiedicarea săvârșirii de noi infracțiuni prin practicarea profesiei, a meseriei sau prin desfășurarea activității în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul urmăririi penale și al judecării, se impune, fiind adecvată și necesară îndeplinirii scopului urmărit. De asemenea, ingerința analizată este proporțională cu cauza care a determinat-o, asigurând un just echilibru între interesul public și cel individual. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că nu poate fi reținută încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior referite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Silvan Ciupercă în Dosarul nr. 24.754/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR
AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 586

din 13 septembrie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5)
din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f)
din același act normativ**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. g) din același act normativ, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 9.552/197/2014, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.336 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în prezenta cauză, prin Încheierea din 5 iulie 2016, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 27 martie 2012, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 13 septembrie 2016.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Se susține că este neconstituțională soluția juridică criticată, potrivit căreia, ca urmare a încetării procesului penal, în urma constatării împlinirii prescripției răspunderii penale, acțiunea civilă este lăsată nesoluționată de către instanța penală, deoarece astfel se încalcă dreptul la un proces echitabil al părții civile, precum și dreptul acesteia la soluționarea cauzei sale într-un termen rezonabil. Se susține că, în situații similare, chiar și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că, atunci când statul conferă unei părți posibilitatea ca, în cadrul procesului penal, să se constituie parte civilă, este obligat să îi asigure acesteia toate garanțiile conferite de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nerespectarea acestei obligații atrăgând numeroase hotărâri de condamnare, dintre care sunt enumerate hotărârile din 2 octombrie 2008, 19 noiembrie 2009 și 19 iunie 2012, pronunțate în cauzele *Atanasova împotriva Bulgariei*, *Tonchev împotriva Bulgariei* și *Constantin Florea împotriva României*. Se arată că, chiar dacă respectarea termenului rezonabil trebuie apreciată de la caz la caz, curgerea timpului în situația juridică analizată nu este imputabilă părții civile, ci, mai degrabă, organelor judiciare, motiv pentru care nu este echitabil să îi fie

cerut părții civile ca, după parcurgerea procedurii penale până la data constatării împlinirii prescripției răspunderii penale, să se adreseze instanței civile pentru soluționarea pretențiilor sale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.552/197/2014, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat, din oficiu, Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. g) din același act normativ**, excepție ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea unui apel declarat de inculpat împotriva unei sentințe penale de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută la art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal din 1969, cu privire la care instanța a pus în discuție prescripția răspunderii penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil. Se arată că, în cazul constatării intervenirii prescripției răspunderii penale, conform dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală coroborate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod, instanța de judecată este obligată să lase nesoluționată acțiunea civilă. Or, chiar dacă partea vătămată are deschisă calea acțiunii civile, după lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța de judecată, tot se pune problema încălcării dreptului la un proces echitabil, având în vedere durata mare de timp în care instanțele naționale se pronunță asupra cererilor de acordare a despăgubirilor civile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că durata termenului rezonabil de soluționare a acțiunilor civile începe să curgă de la data formulării cererii de acordare a despăgubirilor. Or, cum formularea unei astfel de cereri are loc, de regulă, imediat după săvârșirea faptelor, lăsarea nesoluționată a acțiunii civile după împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale aduce atingere dreptului la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție. Este invocată Hotărârea din 19 noiembrie 2009 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Tonchev împotriva Bulgariei*, prin care aceasta a reținut că nesoluționarea laturii civile în cazul prescripției răspunderii penale a încălcat dreptul de acces la justiție al reclamantului.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 207 din 5 iunie 1997 prin care, cu privire la dispozițiile art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, ce reglementau o soluție juridică similară, instanța de contencios constituțional a statuat că aceasta nu încalcă accesul liber la instanța civilă, care are posibilitatea de a constata îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât argumentele aduse în susținerea acesteia vizează o situație pur ipotetică. Se susține, în acest sens, că neconstituționalitatea reprezintă o stare organică a normei juridice contestate și nu poate fi dedusă dintr-o interpretare discutabilă a acesteia.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. g) din același cod. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține că sunt criticate prevederile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din același act normativ, care au următorul cuprins:

— Art. 25 alin. (5): „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j), precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.*”;

— Art. 16 alin. (1) lit. f): „*Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] f) a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică; [...]*”.

12. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, având în prezent următorul cuprins: „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.*”.

13. Având în vedere că soluția legislativă, conform căreia în cazul încetării procesului penal, ca urmare a constatării

intervenirii prescripției răspunderii penale, instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă, a cărei neconstituționalitate este invocată în prezenta cauză, a fost menținută de către legiuitor în cuprinsul dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, Curtea reține ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate prevederile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din același act normativ, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016.

14. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul criticat reglementează situațiile în care instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal, respectiv cazul achitării inculpatului, cel al încetării procesului penal, conform art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j) din Codul de procedură penală, precum și cel reglementat la art. 486 alin. (2) din același cod. Cazurile care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau determină încetarea procesului penal, reglementate la lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j) ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, sunt următoarele: fapta nu este prevăzută de legea penală [lit. b) teza întâi]; lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale [lit. e)]; a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică [lit. f)]; a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii [lit. g)]; există autoritate de lucru judecat [lit. i)]; și a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii [lit. j)]. La rândul său, art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală în cazul în care aceasta admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă.

16. Curtea reține că în ipoteza lăsării nesoluționate a acțiunii civile de către instanța penală, în situația pronunțării soluției de încetare a procesului penal, conform art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, persoana vătămată sau succesorii acesteia au posibilitatea de a se adresa, conform art. 27 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanței civile competente, pentru soluționarea laturii civile a cauzei penale, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

17. Curtea constată că, în ipoteza juridică analizată, acțiunea civilă a persoanei vătămate sau a succesorilor săi va fi promovată ulterior împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale și după momentul procesual al constatării de către instanța penală a împlinirii acestui termen. În acest sens, Codul de procedură penală instituie termene de prescripție ce variază de la 3 ani la 15 ani, iar, în cazul prescripției speciale, între 6 și 30 de ani.

18. Prin urmare, Curtea reține că, în situația, cea mai des întâlnită în jurisprudență, a constituirii persoanei vătămate sau a succesorilor acesteia ca parte civilă la data formulării plângerii penale sau la o dată imediat ulterioară acesteia, în ipoteza juridică analizată, durata soluționării acțiunii civile este egală cu

termenul de prescripție a răspunderii penale la care se adaugă durata soluționării cererii de către instanța civilă. În acest sens, drept garanții, menite să asigure celeritatea soluționării cauzelor, art. 27 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură penală prevede că probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile, iar art. 522—526 din Codul de procedură civilă reglementează contestația privind tergiversarea procesului, instituție ce dă oricăreia dintre părți, precum și procurorului care participă la judecată posibilitatea de a invoca încălcarea dreptului la soluționarea procesului într-un termen optim și previzibil și de a solicita luarea măsurilor legale pentru ca această situație să fie înlăturată.

19. Referitor la prescripția răspunderii penale, Curtea constată că aceasta este o instituție de drept penal substanțial ce reglementează o cauză de stingere a raportului juridic penal de conflict, ca urmare a nerezolvării acestuia, într-o perioadă rezonabilă de timp, de către organele judiciare abilitate. Aceasta semnifică nu doar uitarea de către societate a săvârșirii unei fapte ce pune în pericol valori sociale ocrotite prin norme de drept penal, inutilitatea aplicării unei pedepse și sfârșitul unei perioade de incertitudine a situației juridice a făptuitorului, dar și încetarea procesului penal ca urmare a lipsei de diligență a organelor judiciare în soluționarea cauzelor penale, aspect ce presupune culpa acestora din urmă.

20. Curtea reține că, spre deosebire de reglementarea similară, din cuprinsul art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală din 1969, conform căreia, în caz de încetare a procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, instanța penală era obligată să procedeze la soluționarea acțiunii civile promovate în fața sa, legiuitorul a prevăzut, la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală în vigoare, lăsarea nesoluționată a acțiunii civile formulate în cadrul procesului penal, în situația constatării prescrierii răspunderii penale. Așa fiind, după împlinirea termenului de prescripție, stabilit conform art. 154 alin. (1) din Codul penal, sau al împlinirii termenului prescripției speciale, potrivit art. 155 alin. (4) din Codul penal, singurul remediu procesual asigurat persoanei vătămate, constituită parte civilă în procesul penal, conform prevederilor art. 20 din Codul de procedură penală, în vederea acoperirii prejudiciului suferit prin săvârșirea infracțiunii este cel al promovării unei acțiuni civile la instanța civilă competentă. Acesta presupune asumarea de către persoana vătămată a inițierii și parcurgerii unei noi proceduri judiciare, a cărei desfășurare este caracterizată printr-o întindere cronologică semnificativă, care, adunată cu durata procedurii penale parcurse până la momentul încetării procesului penal, conform art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală, determină prelungirea, pentru perioade lungi de timp, a procesului judiciar de recuperare a respectivelor prejudicii.

21. Având în vedere argumentele anterior arătate, Curtea constată că soluția juridică reglementată la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală generează o prelungire nejustificată a procedurilor judiciare în privința persoanei vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni, în situația prescrierii răspunderii penale a inculpatului, de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al acesteia, în componenta sa referitoare la dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, drept fundamental prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție.

22. Cu privire la acesta din urmă, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, în repetate rânduri, existența obligației soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, prin punerea în balanță a tuturor elementelor specifice acestora (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 316 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 9 august 2016, paragraful 21, și Decizia nr. 513 din 5 iulie 2016, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 28 noiembrie 2016, paragraful 19). Prin aceeași jurisprudență, instanța de contencios constituțional a reținut că respectarea dreptului la un proces echitabil, prin soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituie, totodată, un imperativ ce rezultă din principiul legalității procesului penal, prevăzut la art. 2 din Codul de procedură penală (a se vedea Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 20 iulie 2015, paragraful 36).

23. De altfel, Curtea reține că, într-o ipoteză juridică similară, prin Hotărârea din 19 noiembrie 2009, pronunțată în Cauza *Tonchev împotriva Bulgariei*, paragraful 47, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 din Convenție, prin nerespectarea standardului termenului rezonabil, într-o cauză în care procedura de soluționare a pretențiilor civile ale reclamantului, referitoare la repararea prejudiciilor provocate prin săvârșirea unei infracțiuni, a depășit opt ani și două luni. Cu acest prilej, instanța europeană a statuat, totodată, că, de fapt, caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare trebuie apreciat în funcție de particularitățile fiecărei cauze, conform criteriilor pe care le-a stabilit în jurisprudența sa, și, în mod special, în funcție de complexitatea cauzei și de conduita reclamantului și a autorităților implicate.

24. Prin hotărârea anterior referită, paragrafele 50—53, dar și prin hotărârile din 2 octombrie 2008 și 22 ianuarie 2009, pronunțate în cauzele *Atanasova împotriva Bulgariei*, paragraful 46, și *Dinchev împotriva Bulgariei*, paragraful 50, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, de asemenea, încălcarea art. 6 din Convenție, prin nerespectarea dreptului de acces la o instanță, reținând că lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, ca urmare a constatării împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, este de natură a lipsi reclamantii de acest drept, chiar dacă aceștia ar fi putut să obțină repararea prejudiciilor provocate prin săvârșirea infracțiunii pe calea acțiunii civile. În acest sens, instanța europeană a reținut că, chiar dacă legislația națională conferea reclamantilor o altă cale de a obține repararea prejudiciilor produse prin săvârșirea unor infracțiuni, statul este obligat să asigure persoanelor în cauză garanțiile fundamentale prevăzute la art. 6 din Convenție în procedurile judiciare alese. În aceste condiții, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că reclamantului nu trebuie să îi fie cerut să aștepte mulți ani de la data constituirii sale ca parte civilă în procesul penal, pentru ca apoi să își formuleze aceleași pretenții, din nou, în fața instanțelor civile. Totodată, instanța de la Strasbourg a reținut că această concluzie nu poate fi modificată de argumentul că partea interesată ar fi putut promova, de la bun început, o acțiune civilă pentru soluționarea pretențiilor sale, arătând că preferința acestuia pentru a solicita repararea prejudiciilor în cadrul procesului penal nu apare ca fiind nejustificată în situațiile date și că, odată aleasă această cale de reparare a pagubei, reclamantul este îndreptățit să îi fie soluționată cererea și nu să îi fie cerut să încerce o cale alternativă de soluționare, prevăzută de legislația națională.

25. În fine, prin Hotărârea din 19 iunie 2012, pronunțată în Cauza *Constantin Florea împotriva României*, paragraful 33, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, în situația prelungirii duratei cauzei penale din cauza termenului necesar pentru soluționarea unor conflicte de competență, sau din cauza numeroaselor trimiteri între instanțe și diverse parchete, până la constatarea intervenției prescripției răspunderii penale, nu este nerezonabil să se creadă că aceste probleme legate de competența instanțelor și casările repetate au cauzat întâzieri care nu pot fi imputate reclamantului. Prin hotărârea anterior menționată, instanța europeană a conchis că durata procedurii

în fața organelor judiciare interne a fost excesivă și că aceasta nu corespunde standardului termenului rezonabil.

26. Având în vedere aceste argumente, Curtea constată că lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul prevăzut la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod, presupune, *de plano*, repararea prejudiciilor provocate prin săvârșirea infracțiunilor pentru care intervine prescripția răspunderii penale în urma parcurgerii unei proceduri nejustificat de lungi, care presupune mai întâi constituirea persoanei vătămate sau a moștenitorilor acesteia ca parte civilă în procesul penal, iar, apoi, după pronunțarea de către instanța penală a soluției încetării procesului penal, parcurgerea procedurii civile. Caracterul nejustificat al întinderii în timp a acestei proceduri este dat de premisa unei durate ce variază între 3 și 30 de ani, la care se adaugă durata soluționării acțiunii civile promovate în fața instanței civile. Or, prin raportare la standardele impuse prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului mai sus invocată, caracterul nerezonabil al unor astfel de termene este de netăgăduit.

27. Așa fiind, Curtea constată că garanțiile procesuale prevăzute la art. 27 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură penală și la art. 522—526 din Codul de procedură civilă, analizate la pct. 19 *supra*, apar ca fiind insuficiente pentru asigurarea dreptului fundamental prevăzut la art. 21 alin. (3) și art. 6 din Convenție.

28. De asemenea, prin raportare la aceeași jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului, mai sus menționată, Curtea reține că dispozițiile art. 20 și art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală instituie un drept de opțiune în favoarea persoanei vătămate și a succesorilor acesteia, care pot exercita acțiunea civilă în procesul penal, prin constituirea ca parte civilă, sau pot opta pentru repararea prejudiciilor produse prin săvârșirea infracțiunii pe calea unei acțiuni civile distincte promovate la o instanță civilă. Însă, conform art. 27 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, opțiunea astfel exprimată are un caracter irevocabil. În acest sens, art. 27 alin. (3) din Codul de procedură penală prevede că persoana vătămată sau succesorii acesteia care s-au constituit parte civilă în procesul penal pot să introducă o acțiune în fața instanței civile doar dacă procesul penal a fost suspendat. Această acțiune se suspendă,

la rândul său, în condițiile prevăzute la alin. (7) al aceluiași art. 27, în cazul reluării procesului penal. Totodată, alin. (4) al art. 27 din Codul de procedură penală prevede că persoana vătămată sau succesorii acesteia, care au pornit acțiunea în fața instanței civile, pot să părăsească această instanță și să se adreseze organului de urmărire penală, judecătorului ori instanței, dacă punerea în mișcare a acțiunii penale a avut loc ulterior sau procesul penal a fost reluat după suspendare, dar că părăsirea instanței civile nu poate avea loc dacă aceasta a pronunțat o hotărâre, chiar nedefinitivă.

29. Însă, așa cum Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, indiferent de calea judiciară aleasă, asigurarea garanțiilor specifice dreptului la un proces echitabil este obligatorie. Or, lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în condițiile intervenirii prescripției răspunderii penale, cu consecința obligării persoanei vătămate sau a succesorilor ei de a promova o nouă acțiune, în fața unei instanțe civile, în vederea reparării prejudiciilor provocate prin comiterea infracțiunii, după scurgerea unui interval de timp egal cu termenul de prescripție al răspunderii penale, este de natură a încălca dreptul acestora la un proces echitabil.

30. Prin urmare, Curtea constată că opțiunea persoanei prejudiciate prin săvârșirea unei infracțiuni pentru valorificarea pretențiilor sale pe calea acțiunii civile promovate în cadrul procesului penal este justificată de celeritatea soluționării cauzelor penale, iar diferitele incidente procedurale ce se ivesc pe parcursul acestei proceduri, independent de voința părții vătămate și pe care ea nu le poate anticipa în momentul alegerii între instanța penală și cea civilă, nu trebuie să afecteze caracterul echitabil al soluționării acțiunii sale, prin prelungirea acesteia dincolo de limitele unui termen rezonabil.

31. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod, în situația încetării procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, încalcă *per se* dreptul fundamental la un proces echitabil, fiind, astfel, contrare prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 9.552/197/2014 și constată că dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, sunt neconstituționale în ceea ce privește lăsarea ca nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit — Autoritatea de management pentru POPAM nr. 327.030 din 24 noiembrie 2016,

în temeiul prevederilor:

— art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020;

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului;

— art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 26 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul III „Cheltuieli eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020”, litera A. „Măsura I.1. Inovare”, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 10, cu următorul cuprins:

„10. Cheltuieli cu achiziția de active necorporale.”

2. La punctul III, litera B. „Măsura I.2. Servicii de consiliere”, punctele 1—4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Cheltuieli cu servicii de consiliere care evaluează viabilitatea proiectelor potențial eligibile pentru sprijin în temeiul titlului V cap. I din Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului.

2. Cheltuieli cu elaborarea de studii de fezabilitate care evaluează viabilitatea proiectelor potențial eligibile pentru sprijin în temeiul titlului V cap. I din Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului.

3. Cheltuieli cu furnizarea de servicii de consultanță profesională cu privire la sustenabilitatea mediului, având ca obiect limitarea și, acolo unde este posibil, eliminarea impactului

negativ al activităților de pescuit asupra ecosistemelor marin, terestru și de apă dulce.

4. Cheltuieli cu furnizarea de servicii de consultanță profesională cu privire la strategiile de afaceri și de marketing.”

3. La punctul III, litera H. „Măsura I.23. Porturi de pescuit, locuri de debarcare, centre de licitații și adăposturi”, la punctul 2, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) cheltuieli pentru modernizarea locurilor de acostare a bărcilor de pescari.”

4. La punctul III, litera H. punctul 3, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) cheltuieli pentru modernizarea locurilor de acostare a bărcilor de pescari.”

5. La punctul III, litera H. punctul 4, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) cheltuieli pentru modernizarea locurilor de acostare a bărcilor de pescari.”

6. La punctul III, litera I. „Măsura II.1. Inovare”, după punctul 8 se introduce un nou punct, punctul 9, cu următorul cuprins:

„9. Cheltuieli cu achiziția de active necorporale.”

7. La punctul III, litera J. punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Cheltuieli pentru construirea și dotarea de microunități de procesare cu condiția ca cel puțin 50% din materia primă să provină din producție proprie.”

8. La punctul III litera J „Măsura II.2. Investiții productive în acvacultură” după punctul 30 se introduce un nou punct, punctul 31, cu următorul cuprins:

„31. *Cheltuieli pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru și de siguranță a lucrătorilor din domeniul acvaculturii, inclusiv cheltuieli cu achiziționarea de mijloace de transport, care să fie folosite pentru transportul personalului unității de acvacultură, în limita a minimum 1+5 locuri.*”

9. La punctul III litera M „Măsura II.5. Servicii de gestionare, de înlocuire și de consiliere pentru fermele de acvacultură”, punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Cheltuieli cu înființarea de servicii de gestionare, de înlocuire și de consiliere pentru fermele de acvacultură:

- a) taxe și alte cheltuieli de înscriere și înmatriculare;
- b) cheltuieli cu achiziția de active fixe corporale (altele decât terenuri și imobile), obiecte de inventar, materii prime și materiale, inclusiv materiale consumabile;
- c) cheltuieli cu achiziția de active necorporale;
- d) cheltuieli cu recrutarea personalului;
- e) cheltuieli cu promovarea centrului de consiliere;
- f) cheltuieli cu închiriere de echipamente de monitorizare și control al mediului acvatic;
- g) taxe de participare la cursuri de formare profesională.

2. Cheltuieli cu achiziția de servicii de consultanță tehnică, științifică, juridică, ecologică sau economică:

a) cheltuieli pentru achiziția de servicii de consultanță pentru a permite fermelor de acvacultură să respecte legislația Uniunii Europene și a celei naționale privind protecția mediului, precum și cerințele privind amenajarea spațială maritimă;

b) cheltuieli pentru achiziționarea de studii privind evaluarea impactului asupra mediului, astfel cum este menționată în Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1) și în Directiva 92/43/CEE;

c) cheltuieli pentru achiziționarea de servicii de consultanță care permit fermelor de acvacultură să respecte legislația Uniunii Europene și cea națională privind sănătatea și bunăstarea animalelor acvatice sau legislația privind sănătatea publică;

d) cheltuieli pentru achiziționarea de servicii de consultanță pentru respectarea standardelor de sănătate și de siguranță bazate pe legislația Uniunii Europene și pe cea națională;

e) cheltuieli pentru achiziționarea de servicii de consultanță pentru realizarea de strategii de marketing și afaceri.”

10. La punctul III, litera T. „Măsura IV.1. Planuri de producție și comercializare”, punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *Cheltuieli pentru elaborare, monitorizare și organizare referitoare la măsurile planificate în cadrul planului de producție și comercializare.*

2. *Cheltuieli pentru punerea în practică a fiecărei măsuri specifice planificate.*”

11. La punctul III, litera W. „Măsura VI.1. Control și executare”, punctele 1—3 și 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *Cheltuieli pentru achiziția, instalarea și/sau dezvoltarea de tehnologii, inclusiv hardware și software informatic, sisteme de detectare a navelor (VDS), sisteme de televiziune cu circuit închis (CCTV) și rețele informatice.*

2. *Cheltuieli pentru achiziția, instalarea și/sau dezvoltarea componentelor, inclusiv a hardware-ului și a software-ului, necesare pentru a se asigura transmiterea de date dinspre actorii implicați în activitățile de pescuit și de comercializare a produselor pescărești spre autoritățile relevante ale statelor membre și ale Uniunii, inclusiv achiziționarea și instalarea componentelor necesare pentru sistemele electronice de înregistrare și raportare (ERS), sistemele de monitorizare a navelor (VMS) și sistemele de identificare automată (AIS) utilizate pentru control.*

3. *Cheltuieli pentru dezvoltarea, achiziționarea și instalarea componentelor, inclusiv a hardware-ului și a software-ului, necesare pentru verificarea trasabilității produselor pescărești și de acvacultură.*

7. *Cheltuieli pentru dezvoltarea de sisteme inovatoare de control și monitorizare și punerea în aplicare a unor proiecte-pilot referitoare la controlul activităților de pescuit, inclusiv analiza ADN la pești sau dezvoltarea de site-uri internet referitoare la control.*”

12. La punctul III, litera W., după punctul 11 se introduc două puncte noi, punctele 12 și 13, cu următorul cuprins:

„12. *Cheltuieli privind punerea în aplicare a unui plan de acțiune stabilit în conformitate cu articolul 102 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1.224/2009, inclusiv eventualele costuri operaționale implicate.*

13. *Cheltuieli de transport, diurnă și cazare conform art. 3 din prezentul ordin.*”

13. La punctul III, litera X. „Măsura VI.2. Colectarea datelor”, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. *Cheltuieli privind colectarea, gestionarea și utilizarea datelor pentru analize științifice și punerea în aplicare a PCP, incluzând, fără a se limita la:*

- a) *cheltuiala cu personalul implicat (salarii etc.);*
- b) *cheltuieli de transport, diurnă și cazare conform art. 3 din prezentul ordin;*
- c) *cheltuieli cu vizele și alte taxe pentru acte necesare deplasărilor (asigurare etc.);*
- d) *alte cheltuieli necesare realizării colectării, gestionării și utilizării datelor.*”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Planului de management
și a Regulamentului ariilor naturale protejate ROSPA0019
Cheile Dobrogei, ROSCI0215 Recifii Jurasici Cheia,
2.362 Rezervația naturală Recifii Jurasici Cheia,
2.356 Rezervația naturală Peștera La Adam,
2.357 Rezervația naturală Peștera Gura Dobrogei,
B.2 Rezervația naturală Gura Dobrogei**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.915 din 27 iunie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia Etapei de încadrare nr. 10.013RP din 31 decembrie 2015 a Agenției pentru Protecția Mediului Constanța, Avizul Ministerului Culturii nr. 3.570 din 9 iunie 2016, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 91.267 din 10 iunie 2016, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 56.510 din 16 iunie 2016 și Adresa Direcției generale păduri nr. 27.559/ES din 3 iunie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al ariilor naturale protejate ROSPA0019 Cheile Dobrogei, ROSCI0215 Recifii Jurasici Cheia, 2.362 Rezervația naturală Recifii Jurasici Cheia, 2.356 Rezervația naturală Peștera La Adam, 2.357 Rezervația naturală Peștera Gura Dobrogei, B.2 Rezervația naturală Gura Dobrogei, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul ariilor naturale protejate ROSPA0019 Cheile Dobrogei, ROSCI0215 Recifii Jurasici Cheia, 2.362 Rezervația naturală Recifii Jurasici Cheia, 2.356 Rezervația naturală Peștera La Adam, 2.357 Rezervația naturală Peștera Gura Dobrogei, B.2 Rezervația naturală Gura Dobrogei, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 27 iunie 2016.

Nr. 1.185.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1001 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind împuternicirea persoanelor din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară de a verifica și controla perceperea și virarea timbrului Crucii Roșii și de a constata contravențiile și a aplica sancțiunile prevăzute de Legea Societății Naționale de Cruce Roșie din România nr. 139/1995**

Având în vedere prevederile art. 20 și 22 din Legea Societății Naționale de Cruce Roșie din România nr. 139/1995, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se împuternicesc persoanele din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară, așa cum este definit de art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012, să verifice și să controleze perceperea și virarea timbrului Crucii Roșii prevăzut la art. 20, precum și să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 22 alin. (1) din Legea Societății Naționale de Cruce Roșie din România nr. 139/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Direcția generală de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor lua măsuri pentru aplicarea și ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 16 noiembrie 2016.
Nr. 2.672.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind declararea parțială din Lista monumentelor istorice a imobilului monument istoric Casă, situat în calea Dudești nr. 147, sectorul 3, București, din LMI, categoria II, monument, grupa valorică B**

Având în vedere Referatul nr. 924/2015 din 18 mai 2016 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind declararea parțială a imobilului monument istoric Casă, situat în calea Dudești nr. 147, sectorul 3, București, din LMI, categoria monument, grupa valorică B,

în conformitate cu dispozițiile art. 19 alin. (3) lit. c) coroborate cu art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se declasează parțial monumentul istoric Casă, situat în calea Dudești nr. 147, sectorul 3, București, din LMI, categoria monument, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice B-II-m-B-18644 aflat în proprietatea doamnei Alexandra Ganea, lot 1, conform extrasului de carte funciară 225906.

(2) Se păstrează ca monument istoric imobilul Casă, situat în calea Dudești nr. 147, sectorul 3, București, din LMI, categoria monument, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice B-II-m-B-18644, lot 2.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Oana Bogdan,
secretar de stat

București, 17 octombrie 2016.
Nr. 3.841.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT**privind regimul și principiile aferente remunerării personalului
Autorității de Supraveghere Financiară**

În temeiul prevederilor art. 14 și ale art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 7 noiembrie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale****SECȚIUNEA 1****Obiectul de reglementare**

Art. 1. — Reperetele esențiale ale misiunii Autorității de Supraveghere Financiară constau în asigurarea integrității, transparenței și a funcționării corecte a piețelor financiare nebancale, precum și în protejarea intereselor și drepturilor consumatorilor produselor și serviciilor financiare specifice acestor piețe.

Art. 2. — Sistemul de remunerare din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., este conceput să contribuie la realizarea misiunii A.S.F. prin atragerea și fidelizarea în autoritate a resurselor umane cu un nivel înalt de profesionalism, performanță și integritate, care să asigure atingerea obiectivelor A.S.F. și evitarea oricărui conflict de interese.

Art. 3. — Sistemul de remunerare este armonizat cu nivelul practicat pe piața financiară din România, fiind creat să corespundă cerințelor de competitivitate la nivelul acestei piețe, precum și misiunii, strategiei și obiectivelor A.S.F.

Art. 4. — Prezentul regulament stabilește regimul și principiile privind remunerarea personalului A.S.F., precum și condițiile aplicabile în cazul delegărilor, detașărilor și misiunilor cu caracter temporar.

SECȚIUNEA a 2-a**Domeniul de aplicare**

Art. 5. — Prezentul regulament se aplică personalului A.S.F. în exercitarea mandatului și/sau atribuțiilor de serviciu.

Art. 6. — Prezentul regulament se aplică și persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul A.S.F. ca detașate sau delegate, pe perioada detașării sau delegării.

CAPITOLUL II**Definiții**

Art. 7. — În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) *CIM* — contract individual de muncă;
- b) *CCM* — contractul colectiv de muncă;
- c) *salariat* — persoană fizică încadrată cu CIM în temeiul căruia se obligă să presteze muncă pentru A.S.F. în schimbul unui salariu;
- d) *personal A.S.F.* — membrii Consiliului A.S.F. și salariații A.S.F.;
- e) *structură organizatorică* — serviciu/direcție/sector din cadrul A.S.F.;
- f) *șef direct* — șeful nemijlocit;
- g) *șef ierarhic* — șef corespunzător nivelurilor ierarhice superioare șefului direct;

h) *conducere executivă a A.S.F.* — președinte/prim-vicepreședinte/vicepreședinții coordonatori ai sectorului instrumente și investiții financiare, sectorului asigurări și reasigurări și sectorului sistem pensii private. Membrii executivi ai Consiliului A.S.F. formează Comitetul executiv;

i) *Consiliul A.S.F.* — conducerea A.S.F. formată din președinte, prim-vicepreședinte, vicepreședinții coordonatori pentru sectorul instrumente și investiții financiare, pentru sectorul asigurări și reasigurări și pentru sectorul sistem pensii private și din membrii neexecutivi;

j) *salariu/indemnizație lunară* — contraprestația muncii depuse de personalul A.S.F. în baza CIM sau a hotărârilor Parlamentului României privind numirea membrilor Consiliului A.S.F.;

k) *minim* — nivelul salarial minim corespunzător postului;

l) *midpoint* — nivelul salarial mediu corespunzător postului;

m) *maxim* — nivelul salarial maxim corespunzător postului;

n) *grilă de salarizare* — ansamblul de elemente prin care se stabilește, sub forma unor intervale numite benzi, marjele de variație a salariului corespunzător funcțiilor de conducere, respectiv de execuție;

o) *bandă de salarizare* — subdiviziune a grilei de salarizare care delimitează intervalul de variație a salariului pentru o anumită categorie de posturi sau de funcții;

p) *matricea posturilor* — totalitatea categoriilor de posturi (de conducere, respectiv de execuție) grupate ca urmare a procesului de evaluare a posturilor și a ierarhizării lor.

CAPITOLUL III**Sistemul de salarizare****SECȚIUNEA 1****Principii generale**

Art. 8. — Sistemul propriu de salarizare din cadrul A.S.F., conceput conform prevederilor legale privind organizarea și funcționarea A.S.F., ia în considerare nivelul remunerației corespunzătoare pozițiilor și funcțiilor din piața financiară, pe baza studiilor salariale realizate de o firmă de specialitate.

Art. 9. — Sistemul de salarizare din cadrul A.S.F. are în vedere respectarea următoarelor principii:

- a) principiul unității — crearea unui sistem unitar de salarizare, aplicabil întregului personal;
- b) principiul diferențierii salariului — în funcție de atribuțiile și responsabilitățile postului;
- c) principiul stimulării performanței — diferențierea remunerației în funcție de performanța profesională individuală care, în A.S.F., se evaluează în baza reglementărilor interne privind evaluarea performanței profesionale, prevăzute în Regulamentul intern al A.S.F.;
- d) principiul negocierii salariului;

- e) principiul sustenabilității financiare;
- f) principiul confidențialității salariului — salariul este confidențial, aspect stipulat în CCM și CIM, atât A.S.F., cât și salariatul având obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității;
- g) principiul echității salariale.

SECȚIUNEA a 2-a

Obiective

Art. 10. — Sistemul de salarizare a personalului A.S.F. are ca obiective asigurarea echității interne și externe în raport cu dinamica piețelor reglementate și supravegheate de A.S.F.

Art. 11. — Asigurarea echității interne, atât în interiorul fiecărei structuri organizatorice, cât și transversal, între structuri, se realizează prin stabilirea aceluiași benzi salariale pentru salariații ce ocupă posturi care aparțin aceleiași categorii.

Art. 12. — Echitatea externă, în raport cu dinamica pieței muncii din domeniul financiar, se asigură prin considerarea datelor oferite de studiile salariale realizate de o firmă de specialitate.

SECȚIUNEA a 3-a

Elaborarea și revizuirea sistemului de salarizare

Art. 13. — Elaborarea sistemului de salarizare al A.S.F. respectă principiile generale prevăzute la art. 9.

Art. 14. — Caracterul unitar al sistemului de salarizare se asigură prin evaluarea unitară a tuturor posturilor de către o firmă de specialitate.

Art. 15. — (1) Evaluarea posturilor stă la baza stabilirii nivelurilor salariale aferente posturilor și se realizează pe baza unui set de criterii comune:

- a) educație și pregătire;
- b) cunoștințe de specialitate (economico-financiare, juridice, piețe reglementate și supravegheate de A.S.F. etc.);
- c) experiență/vechime;
- d) coordonare și conducere (activități, procese, proiecte, echipe etc.);
- e) relații interumane (comunicare, negociere);
- f) capacitate de rezolvare a problemelor;
- g) capacitatea de structurare și inovare;
- h) luarea deciziilor (magnitudine și impact).

(2) Ca urmare a evaluării posturilor se stabilește ierarhia acestora în cadrul A.S.F.

Art. 16. — Pe baza ierarhiei posturilor în cadrul A.S.F., acestea sunt grupate pe categorii de posturi, rezultând matricele posturilor (de execuție, respectiv de conducere). Fiecărei categorii de posturi i se asociază o bandă de salarizare definită prin salariul minim, midpoint și maxim în concordanță cu datele furnizate de studiile salariale.

Art. 17. — Un nivel mai înalt de importanță a posturilor în cadrul autorității implică un nivel mai ridicat de salarizare.

Art. 18. — Variația salarială în interiorul benzii de salarizare are ca scop diferențierea salariilor în funcție de performanța individuală.

Art. 19. — (1) Salariul de bază nu poate fi inferior salariului minim corespunzător postului deținut.

(2) Evoluția salariului între limita minimă și maximă corespunzătoare unui post este condiționată de performanța individuală.

Art. 20. — Modificările salariale se efectuează în funcție de performanța individuală, potrivit unei proceduri interne supuse consultării Sindicatului A.S.F. și aprobate de conducerea A.S.F.

Art. 21. — Revizuirea sistemului de salarizare se poate efectua la un interval de 3 ani, după finalizarea procesului de

reevaluare realizat de o firmă de specialitate în raport cu benchmarkul pieței, la propunerea membrilor executivi ai Consiliului A.S.F., respectiv președinte/prim-vicepreședinte/vicepreședinți de sector, după caz.

SECȚIUNEA a 4-a

Reguli general aplicabile sistemului de salarizare

Art. 22. — Forma de salarizare este în regie sau după timpul lucrat, ceea ce presupune stabilirea salariului realizat în funcție de timpul efectiv lucrat, conform prevederilor din Regulamentul intern al A.S.F.

Art. 23. — Salariul brut cuprinde salariul de bază, indemnizații, sporuri, precum și alte adaosuri.

Art. 24. — Salariul de bază este stabilit în funcție de:

- a) nivelul de studii necesar desfășurării activității;
- b) cunoștințele necesare postului și experiența dobândită;
- c) aptitudinile și competențele necesare desfășurării activităților specifice postului;
- d) vechimea în muncă;
- e) alte cerințe complementare necesare desfășurării activităților de specialitate și generale corespunzătoare postului (cunoașterea unei limbi străine de circulație internațională, cunoștințe interdisciplinare etc.).

Art. 25. — Salariul de bază este negociat individual, cu fiecare salariat în parte.

Art. 26. — Nivelul salariului de bază pentru salariații cu CIM cu normă întreagă, pe durată nedeterminată și determinată, este stabilit corespunzător postului deținut, cu respectarea încadrării în grilele de salarizare aprobate de Consiliul A.S.F.

Art. 27. — Nivelul salariului de bază pentru salariații cu CIM cu timp parțial este stabilit corespunzător postului și proporțional cu fracțiunea de normă.

Art. 28. — Matricele posturilor și grilele de salarizare, inclusiv modificarea acestora și modificarea procedurii de aplicare, se supun consultării Sindicatului A.S.F. și se aprobă prin hotărâre a Consiliului A.S.F.

Art. 29. — Salariul de bază minim în A.S.F. se negociază cu Sindicatul A.S.F. cu ocazia negocierii CCM.

Art. 30. — (1) Pentru membrii Consiliului A.S.F., salariul și/sau indemnizația lunară se stabilesc prin hotărâre a Consiliului A.S.F.

(2) Nivelul remunerației membrilor Consiliului A.S.F., stabilit în condițiile alin. (1), nu poate depăși nivelul remunerației membrilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 31. — Membrii neexecutivi ai Consiliului A.S.F., desemnați să asigure conducerea și funcționarea structurilor-suport ale Consiliului, respectiv Comisia de etică, Comisia de apel, Comisia de audit și Comisia de comunicare și educație financiară, li se acordă — pe toata durata exercitării atribuțiilor — indemnizații lunare stabilite prin hotărâre a Consiliului A.S.F., corespunzător atribuțiilor desemnate de Consiliul A.S.F.

Art. 32. — Salariul individual pentru funcțiile de conducere și de execuție se aprobă de către președintele A.S.F., la propunerile membrilor executivi ai Consiliului A.S.F., respectiv prim-vicepreședintele/vicepreședinții coordonatori, după caz, în limitele grilei de salarizare, atât la angajare, cât și ulterior, inclusiv pentru salariații din structurile organizatorice subordonate președintelui sau Consiliului A.S.F.

Art. 33. — La angajare, salariul de bază se stabilește prin încadrarea în grila de salarizare, în funcție de pregătire profesională, experiență, cunoștințe și competențe specifice postului, competențe comportamentale și de negocierea directă.

Art. 34. — Negocierea salariului brut se poate face, conform procedurilor interne, o singură dată pe an pentru tot personalul A.S.F., în funcție de performanță, în limitele grilei de salarizare și în limita cheltuielilor de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli al A.S.F. În mod excepțional, președintele

A.S.F. poate aproba modificarea salariului și în alte situații speciale în cursul anului în limita bugetului aprobat.

Art. 35. — Plata salariului se face lunar. Data plății salariului este specificată în CCM. În cazul în care data plății salariului este o zi nelucrătoare, plata salariilor se efectuează în ziua lucrătoare precedentă.

Art. 36. — La solicitarea personalului A.S.F. se pot acorda avansuri la salariu în cazul efectuării concediilor de odihnă.

SECȚIUNEA a 5-a

Competențe de stabilire și modificare a salariului (la angajare, promovare, negociere anuală)

Art. 37. — Stabilirea salariului la angajare, precum și modificarea acestuia la promovare se efectuează în cadrul grilei de salarizare și a limitelor resurselor financiare aprobate, la propunerea membrilor executivi ai Consiliului A.S.F., respectiv prim-vicepreședinte/vicepreședinți de sector, după caz, și se aprobă de președintele A.S.F.

Art. 38. — Propunerile privind modificarea salariului ca urmare a negocierii anuale se efectuează după finalizarea procesului de evaluare a performanței, centralizat în linie ierarhică și se aprobă de către președintele A.S.F., în limita prevederilor bugetare, la propunerea membrilor executivi ai Consiliului A.S.F., respectiv prim-vicepreședinte/vicepreședinți de sector, după caz.

CAPITOLUL IV

Indemnizații și alte drepturi bănești

SECȚIUNEA 1

Indemnizațiile de concediu

Art. 39. — (1) Pe perioada concediului de odihnă, membrii executivi ai Consiliului A.S.F. și salariații A.S.F. beneficiază de o indemnizație de concediu, conform prevederilor legale, care se plătește, la cererea solicitantului, cu 5 zile lucrătoare înainte primei zile de concediu. În situația plății indemnizației de concediu de odihnă înainte de plecarea în concediu de odihnă, cererea se depune la structura organizatorică competentă, cu minimum 10 zile lucrătoare înainte de plecarea în concediu.

(2) În cazul concediului de odihnă neefectuat, compensarea în bani este permisă numai la încetarea mandatului membrilor executivi ai Consiliului A.S.F. sau a CIM al salariatului A.S.F., după caz.

(3) În cazul concediului de odihnă efectuat, restituirea indemnizației concediului de odihnă pentru numărul de zile efectuate în plus raportate la perioada lucrată este obligatorie numai la încetarea CIM al salariatului A.S.F.

(4) Fac excepții de la prevederile alin. (3) următoarele situații:

- a) pensionarea salariatului;
- b) decesul salariatului;
- c) la încetarea CIM din motive care nu țin de persoana salariatului;
- d) la încetarea mandatului membrilor executivi ai Consiliului A.S.F.

SECȚIUNEA a 2-a

Sistemul de premiere

Art. 40. — Sistemul de premiere se negociază cu Sindicatul A.S.F. și este prevăzut în CCM. Primele se acordă în limita resurselor financiare aprobate în bugetul anual de venituri și cheltuieli, în corelare cu dispozițiile CCM, precum și cu alte proceduri interne ale A.S.F.

Art. 41. — Primele se acordă în condițiile respectării procedurilor și reglementărilor interne incidente care sunt supuse consultării cu Sindicatul A.S.F.

Art. 42. — Personalul A.S.F. poate beneficia de alte drepturi de natură salarială stabilite prin CCM negociat la nivelul A.S.F. sau prin hotărâri ale Consiliului A.S.F.

CAPITOLUL V

Drepturile personalului A.S.F. în cazul delegărilor, detașărilor, misiunilor cu caracter temporar

Art. 43. — Drepturile personalului A.S.F. acordate în cazul delegărilor și detașărilor în țară și în străinătate se stabilesc conform legislației în vigoare și procedurilor interne.

Art. 44. — (1) Salariații A.S.F. pot fi detașați în condițiile legii.

(2) Pe durata detașării, salariatul A.S.F. beneficiază de drepturi salariale în cuantum cel puțin egal cu cele acordate de A.S.F.

Art. 45. — A.S.F. poate trimite personalul propriu în străinătate, pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, reprezentând:

- a) vizite oficiale de lungă durată, tratative (negocieri), consultări, încheieri de convenții, acorduri și alte asemenea înțelegeri;
- b) participări la acțiuni de cooperare profesională; contractări și alte acțiuni care decurg din executarea contractelor;
- c) documentare, schimb de experiență;
- d) cursuri și stagii de practică și specializare sau perfecționare;
- e) participări la congrese, conferințe, simpozioane, seminare, colocvii sau alte reuniuni, care prezintă interes pentru activitatea specifică a instituției, precum și altele asemenea;
- f) desfășurarea unei activități profesionale temporare, fără dobândirea calității de salariat în cadrul organismelor europene sau internaționale la care A.S.F. este membră sau al altor organisme omoloage sau partenere;
- g) participarea ca expert național detașat.

Art. 46. — (1) Pot fi trimise în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar persoanele încadrate în baza unui contract individual de muncă sau în baza hotărârilor Parlamentului României privind numirea membrilor Consiliului A.S.F. la solicitarea organismelor europene sau internaționale la care A.S.F. este membră sau a unor autorități de supraveghere din sistemul financiar din alte țări ori pe baza acordurilor încheiate de A.S.F. cu acestea.

(2) Trimiterea în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar se va face prin act adițional la CIM.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 47. — Prezentul regulament se completează cu dispozițiile CCM și cu prevederile procedurilor și reglementărilor interne ale A.S.F.

Art. 48. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 8 decembrie 2016.
Nr. 9.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

